

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia ..... 2019 r.

w sprawie likwidacji Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego z siedzibą w Sosnowcu, numer identyfikacyjny REGON 000288544, identyfikator podatkowy NIP 644-001-18-44¹⁾, zwany dalej „Instytutem”, podlega likwidacji.

2. Termin zakończenia działalności Instytutu upływa z dniem 15 września 2019 r.

3. Termin otwarcia likwidacji Instytutu wyznacza się na dzień 16 września 2019 r.

4. Termin zakończenia likwidacji Instytutu wyznacza się na dzień 15 września 2022 r.

§ 2. 1. Zobowiązania Instytutu zostaną uregulowane ze środków finansowych posiadanych przez Instytut lub uzyskanych z należności Instytutu oraz ze zbycia jego mienia, z zastrzeżeniem § 3 ust. 2. Pozostałe zobowiązania Instytutu stają się zobowiązaniami Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Po otwarciu likwidacji Instytutu w pierwszej kolejności spłacie podlegają zobowiązania Instytutu z tytułu stosunku pracy wymagalne na dzień otwarcia likwidacji.

3. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2, są spłacane ze środków finansowych przekazanych przez Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

---

¹⁾ Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego z siedzibą w Sosnowcu został powołany uchwałą Nr 53/54 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie powołania Instytutu Medycyny Pracy w Przemysle Węglowym i Hutniczym, zmienionej uchwałą Nr 237/65 Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1965 r. w sprawie powołania Instytutu Medycyny Pracy w Przemysle Węglowym i Hutniczym, połączony z Instytutem Medycyny Pracy im. prof. dra med. Jerzego Nofera zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 8 marca 1991 r. w sprawie połączenia Instytutu Medycyny Pracy im. prof. dra med. Jerzego Nofera oraz Instytutu Medycyny Pracy w Przemysle Węglowym i Hutniczym zmienionym zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 9 stycznia 1992 r. uchylającym zarządzenie w sprawie połączenia Instytutu Medycyny pracy im. prof. dra med. Jerzego Nofera oraz Instytutu Medycyny Pracy w Przemysle Węglowym i Hutniczym, nazwa Instytutu zmieniona została zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 13 sierpnia 1992 r. w sprawie zmiany nazwy Instytutu Medycyny Pracy w Przemysle Węglowym i Hutniczym w Sosnowcu i poszerzeniu zakresu zadań statutowych.

§ 3. 1. Majątek Instytutu, po zaspokojeniu wierzytelności, staje się własnością Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Aparatura badawcza Instytutu, zakupiona ze środków publicznych, zostanie przekazana instytutowi badawczemu nadzorowanemu przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Składniki aktywów trwałych Instytutu zostaną zbyte w drodze publicznego przetargu w sposób i w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 października 1993 r. w sprawie zasad organizowania przetargu na sprzedaż środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu (Dz. U. poz. 443 oraz z 1999 r. poz. 780).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Konrad Miłoszewski

Dyrektor

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia

/dokument podpisany elektronicznie/

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia przewiduje likwidację Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu (dalej: „Instytut” lub „IMPiZŚ”).

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350) Rada Ministrów na wniosek ministra nadzorującego, złożony po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw nauki, w drodze rozporządzenia, dokonuje połączenia, podziału, reorganizacji, przekształcenia lub likwidacji instytutu.

Instytut Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego z siedzibą w Sosnowcu jest instytutem badawczym posiadającym osobowość prawną i jest wpisany do rejestru przedsiębiorców przez Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000084423. Instytut jest wpisany do Rejestru Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą pod numerem 000000018605 jako podmiot leczniczy, który to rejestr prowadzony jest przez właściwy miejscowo organ rejestrowy, tj. Wojewodę Śląskiego. Instytutowi nadano NIP: 6440011844 oraz REGON: 000288544.

Do zakresu działalności naukowej Instytutu, która jest jego podstawową działalnością, należy prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności w zakresie: higieny, fizjologii i patofizjologii pracy, higieny i patologii środowiskowej, toksykologii środowiskowej i przemysłowej, psychologii i socjologii oraz ergonomii pracy, epidemiologii chorób zawodowych i środowiskowych, zapobiegania i zwalczania chorób zawodowych i pochodzenia środowiskowego, szacowania ryzyka zdrowotnego związanego z narażeniem na czynniki szkodliwe w środowisku, a także przystosowywanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki oraz wdrażanie tych wyników.

Instytut, oprócz działalności naukowej, w związku z faktem, iż prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe w zakresie nauk medycznych, uczestniczy w systemie ochrony zdrowia przez udzielanie świadczeń zdrowotnych w trybie stacjonarnym i ambulatoryjnym.

Instytut znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Od 2014 r. Instytut co roku wykazuje w rocznych sprawozdaniach finansowych stratę netto. Wcześniej w latach 2010-2013 Instytut osiągał dodatnią rentowność, notując nieznaczne zyski. W ostatnich 5 latach sytuacja Instytutu uległa jednak znacznemu pogorszeniu, co przedstawiają ponoszone w poszczególnych latach ujemne wyniki finansowe:

- 1) w 2014 r. w wysokości - 1 326,9 tys. zł;
- 2) w 2015 r. w wysokości - 537,2 tys. zł;

- 3) w 2016 r. w wysokości - 621,9 tys. zł;
- 4) w 2017 r. w wysokości - 2 428,0 tys. zł;
- 5) w 2018 r. w wysokości - 3 096,3 tys. zł.

Symptodem początków trudnej sytuacji finansowej w 2014 r., oprócz wystąpienia straty netto było pojawienie się problemów z regulowaniem zobowiązań publicznoprawnych wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: „ZUS”), na co wskazują próby podpisania w 2015 r. i w końcu podpisanie w 2016 r. układu ratalnego z ZUS obejmującego swoim zakresem zaległości w płatnościach składek począwszy od 2014 r. Dodatkowo, pojawienie się straty z lat ubiegłych w 2017 r. wynikało z błędów popełnionych w latach wcześniejszych dotyczących między innymi nierozliczanych, a gromadzonych kosztów na rozliczeniach międzyokresowych kosztów, niedoszacowanych rezerw na świadczenia emerytalne oraz nagrody jubileuszowe.

Pogarszająca się z każdym rokiem sytuacja finansowa Instytutu znajdowała swoje odzwierciedlenie w wartości kapitału własnego, która w latach 2016-2019 zmniejszyła się z 2 342,1 tys. zł do - 19 721,9 tys. zł. Brak możliwości pokrycia stale zwiększających swoje rozmiary rocznych strat netto powodował systematyczne zwiększanie się straty z lat ubiegłych, do poziomu - 6 200,7 tys. zł na koniec I kwartału 2019 r.

Zobowiązania długoterminowe wykazywane w bilansach na koniec 2016 r. i 2017 r., w 2018 r. uległy przekształceniu w zobowiązania krótkoterminowe. Wynikało to z faktu, że w 2018 r., ze względu na brak regulowania bieżących płatności do ZUS, zerwany został układ ratalny i objęte nimi zobowiązania stały się natychmiast wymagalne.

Natomiast z analizy rachunków zysków i strat za pełne lata obrotowe, tj. za okres 2016-2018 wynika, że przychody Instytutu ze sprzedaży pozostawały w każdym roku na zbliżonym poziomie, wahając się w przedziale 10,5-11 mln zł. Instytut, zgodnie z informacją Dyrekcji jednostki, finansował się między innymi ze źródeł zewnętrznych w postaci kredytu w rachunku bieżącym oraz dotacji z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub dotacji w ramach realizowanych projektów. W latach 2016-2018 zwiększyła się wartość kosztów działalności operacyjnej IMPiZŚ – z 11 775,3 tys. zł do 13 185,4 tys. zł, tj. o 12%. O ile w analizowanym okresie udało się zmniejszyć zużycie materiałów i energii o 187,6 tys. zł, o tyle koszty wynagrodzeń i ubezpieczeń społecznych zwiększyły się łącznie o 473,4 tys. zł, a koszty usług obcych wzrosły o 1 212,3 tys. zł. Opisane dynamiki przełożyły się na spadek rentowności sprzedaży z -9% do -25%. Problemy z płynnością i brak terminowego regulowania zobowiązań spowodowały zwiększenie się poziomu kosztów finansowych z 31,8 tys. zł w 2016 r. do 491,7 tys. zł w 2018 r. Pogarszająca się sytuacja finansowa znalazła odzwierciedlenie w rozmiarach straty netto, która zwiększyła się z -621,9 tys. zł w 2016 r. do - 3 096,3 tys. zł w 2018 r., co stanowiło 29% przychodów ze sprzedaży.

Z kolei zobowiązania Instytutu na koniec I kwartału 2019 r. w porównaniu do końca 2016 r. zwiększyły się z 2 493,7 tys. zł do 8 873,3 tys. zł, tj. o 256%, natomiast wartość zobowiązań wymagalnych, czyli takich, dla których termin płatności minął zwiększyła się z 602,4 tys. zł do 7 600,3 tys. zł, tj. o 1 162%.

Dla IMPiZŚ stosunek zobowiązań wymagalnych na koniec 2018 r. do ogółu przychodów osiągniętych w całym 2018 r. (11 444,7 tys. zł) wyniósł ponad 54%, co jest wartością bardzo wysoką. Na koniec I kwartału 2019 r. wartość niuregulowanych zobowiązań Instytutu wzrosła do kwoty 7 600,3 tys. zł, w tym przeterminowane zobowiązania wobec ZUS i Urzędu Skarbowego stanowiły łącznie 4 790,5 tys. zł.

W związku z powyższymi zaległościami, ZUS i Urząd Skarbowy wszczęły egzekucje komornicze wobec Instytutu, co spowodowało, że konta bankowe Instytutu zostały zablokowane, ustanowiona została hipoteka przymusowa na rzecz ZUS na nieruchomości Instytutu (wysokość ustanowionego zabezpieczenia hipotecznego na dzień 18 czerwca 2019 r. wynosiła 8 066,7 tys. zł) oraz zastaw skarbowy na części mienia ruchomego Instytutu ustanowiony na rzecz ZUS zabezpieczający wierzytelności ZUS. Blokada kont bankowych spowodowała, że Instytut regulował jedynie płatności, na które zgodę wyrażał organ egzekucyjny, tj. głównie wynagrodzenia pracowników, chociaż i te wypłacane były z opóźnieniem, a ostatnio w ogóle. Nie są zatem uregulowane zobowiązania wobec pracowników oraz za leki, media, transport sanitarny, usługi w zakresie mienia i inne związane z bieżącą działalnością Instytutu.

W związku z bardzo trudną sytuacją finansową IMPiZŚ w ostatnich miesiącach stan zatrudnienia w Instytucie ulegał ciągłemu zmniejszeniu. Według stanu na dzień 1 stycznia 2019 r. w Instytucie zatrudnione były ogółem 103 osoby, w tym w części naukowej 20 osób, w części medycznej 61 osób, w części administracyjnej 22 osoby. Natomiast wg stanu na dzień 31 maja 2019 r. w Instytucie zatrudnionych było ogółem 78 osób + 2 osoby na świadczeniu rehabilitacyjnym, w tym w części naukowej 6 osób, w części medycznej 60 osób, a w części administracyjnej 14 osób. Jednakże, wg stanu na dzień 1 lipca 2019 r., w Instytucie w okresie wypowiedzenia bez obowiązku świadczenia pracy nie było jedynie ok. 10 pracowników (decyzja osoby pełniącej do dnia 30 czerwca 2019 r. obowiązki dyrektora IMPiZŚ).

W związku z powyższym od dnia 1 lipca 2019 r. Instytut nie prowadzi żadnego zakresu działalności. Zaznaczyć jedynie należy, że działalność funkcjonującego w IMPiZŚ Regionalnego Ośrodka Ostrych Zatruc z Oddziałem Toksykologii Klinicznej, który zabezpieczał pod względem toksykologicznym mieszkańców regionu śląskiego, od czerwca

2019 r. jest kontynuowana przez Wojewódzki Szpital Specjalistyczny nr 5 im. Św. Barbary w Sosnowcu.

Wskazać również należy, że podstawowa działalność Instytutu, tj. działalność naukowa, w ostatnich latach była niesatysfakcjonująca i poniżej oczekiwań. IMPiZŚ posiada kategorię naukową B, nie posiada uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora czy doktora habilitowanego. Podstawowym źródłem finansowania działalności naukowej Instytutu były przede wszystkim dotacje otrzymywane z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w tym dotacja statutowa na utrzymanie potencjału badawczego. Źródłem finansowania działalności naukowej Instytutu, oprócz dotacji otrzymywanych z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, powinny być również środki pozyskiwane na prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, w tym grantów krajowych i zagranicznych. Natomiast Instytut od 2009 r. zrealizował jedynie 14 projektów naukowych finansowanych ze źródeł zewnętrznych. W związku ze swoim zakresem działalności, Instytut powinien być zaangażowany w różnego rodzaju projekty w zakresie zanieczyszczeń powietrza i smogu. Jednakże działalność Instytutu w tym zakresie jest znikoma – w latach 2010-2018 IMPiZŚ realizował jedynie 6 projektów naukowych, również zaangażowanie pozanaukowe w tym zakresie było niewielkie.

Sytuacja, w której aktualnie znajduje się IMPiZŚ, pogarszała się na przestrzeni ostatnich lat, a działania podejmowane w celu poprawy sytuacji Instytutu przez kolejnych kierowników Jednostki były nieznaczące. W 2018 r. ówczesna dyrekcja IMPiZŚ podjęła próby stworzenia programu restrukturyzacji Instytutu i uzyskania na ten cel kredytu z instytucji bankowych. Jednakże przedstawiane programy restrukturyzacyjne w opinii Ministerstwa Zdrowia nie gwarantowały poprawy funkcjonowania Instytutu. Również instytucje pożyczkowe odmawiały udzielenia pożyczki IMPiZŚ, ponieważ Instytut nie spełniał przesłanek do udzielenia pożyczki ze względu m.in. na brak rentowności, ujemny kapitał własny, trwający proces egzekucji komorniczej. Warto zaznaczyć również, iż nie ma możliwości wsparcia finansowego Instytutu przez organ nadzorujący, tj. Ministra Zdrowia, ze względu na brak podstawy prawnej w tym zakresie.

Ponadto wskazać należy, że przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych dają organowi nadzorującemu ograniczone środki nadzorcze wobec podległego instytutu badawczego znajdującego się w trudnej sytuacji finansowej. Niemniej jednak na przestrzeni ostatnich lat Minister Zdrowia korzystał z przysługujących mu uprawnień i odwoływał osoby pełniące funkcję dyrektora czy zastępcy dyrektora IMPiZŚ, przeprowadzane były również kontrole Instytutu, na podstawie których formułowane były zalecenia pokontrolne, dotyczące również sytuacji finansowej (m.in. terminowe regulowanie zobowiązań, rzetelne prowadzenie księgowości).

W związku z powyższym, mając na uwadze pogarszającą się sytuację finansową Instytutu, Minister Zdrowia zarządzeniem z dnia 27 listopada 2018 r. (Dz. Urz. Min. Zdrow. poz. 115) powołał Zespół roboczy do przeprowadzenia postępowania przygotowawczego mającego na celu dokonanie oceny potrzeby oraz warunków połączenia, podziału lub likwidacji Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu. Ww. Zespół uznał za zasadne merytorycznie, organizacyjnie i finansowo dokonanie:

- 1) reorganizacji polegającej na zmianie zakresu działania Instytutu i wydzieleniu działalności z zakresu toksykologii oraz medycyny pracy;
- 2) likwidacji pozostałego zakresu działalności Instytutu, w tym działalności naukowej.

Minister Zdrowia przyjął powyższe rekomendacje Zespołu, jednakże mając na uwadze przede wszystkim bardzo szybko pogarszającą się sytuację finansową Jednostki i brak możliwości kontynuacji działalności Instytutu we wszystkich zakresach, uznał za zasadne dokonanie likwidacji IMPiZŚ.

Zarządzeniem z dnia 27 maja 2019 r. (Dz. Urz. Min. Zdrow. poz. 42) Minister Zdrowia powołał Komisję mającą na celu ustalenie warunków likwidacji Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu. Komisja opracowała dokument pn. „Opinia o warunkach likwidacji Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu”.

O wydanie opinii w zakresie projektowanej regulacji poproszony został minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. Pismem z dnia 11 lipca 2019 r., znak: DN.WN.072.8.2019.I.AD, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego pozytywnie zaopiniował planowaną likwidację Instytutu.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zakłada zatem likwidację Instytutu Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w Sosnowcu.

Jako termin zakończenia działalności Instytutu, ze względu na fakt, iż od dnia 1 lipca 2019 r. IMPiZŚ nie prowadzi żadnego rodzaju działalności, wskazany został dzień 15 września 2019 r., natomiast jako dzień otwarcia likwidacji wskazano dzień 16 września 2019 r. Powyższe terminy wynikają z konieczności jak najszybszego rozpoczęcia procesu likwidacji IMPiZŚ, dzięki czemu możliwe będzie przede wszystkim zaprzestanie dalszego zadłużania się Instytutu oraz uregulowanie zaległych należności ze stosunku pracy.

Projekt rozporządzenia zakłada, że proces likwidacji IMPiZŚ będzie trwał 3 lata zakończy się z dniem 15 września 2022 r. Należy jednak uwzględnić fakt, że proces likwidacji może przekroczyć założony termin w sytuacji przedłużenia m.in. procesu sprzedaży majątku, czy trwających postępowań sądowych.

W projekcie rozporządzenia wskazano, że zobowiązania Instytutu zostaną uregulowane ze środków finansowych posiadanych przez Instytut lub uzyskanych z należności IMPiZŚ oraz ze zbycia jego mienia, natomiast pozostałe zobowiązania staną się zobowiązaniami Skarbu Państwa.

Według najbardziej aktualnych danych przekazanych przez Instytut zobowiązania ogółem na dzień 4 czerwca 2019 r. wynosiły 9 649,4 tys. zł, jednakże na dzień otwarcia likwidacji Instytutu zobowiązania te mogą być wyższe.

Z dokumentów przekazanych przez IMPiZŚ wynika, że Instytut, wg stanu na dzień 30 kwietnia 2019 r., posiadał aktywa obrotowe o wartości 1 610,2 tys., w tym należności krótkoterminowe o wartości 1 440,9 tys. zł. Jednakże rachunki bankowe Instytutu objęte są zajęciem komorniczym i w związku z tym zarówno środki pieniężne, jak i wpływy pieniężne z tytułu należności (w tym należności od NFZ) są zablokowane.

IMPiZŚ posiada majątek w postaci prawa użytkowania wieczystego gruntu tj. działki o powierzchni 10535 m² znajdującej się przy ulicy Kościelnej 13 w Sosnowcu oraz prawa własności znajdujących się na tym gruncie zabudowań. Zgodnie z wyceną wartości rynkowej ww. nieruchomości dokonanej przez rzeczoznawcę majątkowego, wartość nieruchomości oszacowano na 10 875,0 tys. zł (wycena sporządzona na dzień 4 czerwca 2018 r.). Oszacowana została również wartość środków trwałych ruchomych Instytutu, która wynosi 4 725,5 tys. zł (wartość przedmiotu wyceny ustalono na dzień 31 grudnia 2018 r.).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, aparatura badawcza i księgozbiory, które zostały zakupione ze środków publicznych, są wyłączone z postępowania likwidacyjnego i podlegają przekazaniu innemu instytutowi. W związku z powyższym aparatura badawcza IMPiZŚ, która została zakupiona ze środków publicznych będzie wyłączona z postępowania likwidacyjnego i zostanie przekazana instytutowi badawczemu nadzorowanemu przez ministra właściwego do spraw zdrowia – przewiduje się, że przedmiotowa aparatura badawcza zostanie przekazana do Instytutu Medycyny Pracy im. prof. dr. J. Nofera w Łodzi. Zgodnie z ewidencją IMPiZŚ wartość godziwa (rynkowa) aparatury badawczej, która została zakupiona ze środków publicznych to 984,8 tys. zł (szacunek wartości godziwej tych środków trwałych został dokonany na dzień 31 grudnia 2018 r.). Natomiast aparatura badawcza zakupiona ze środków własnych Instytutu, ze względu na konieczność zaspokojenia roszczeń wierzycieli oraz zasady oszczędności i gospodarności, zostanie zbyta (sprzedana) w drodze przetargu publicznego.

Ww. przepis w części dotyczącej księgozbiorów, w przypadku IMPiZŚ nie ma zastosowania, ponieważ Instytut nie dysponuje takimi księgozbiorami.

Z powyższych danych wynika, że szacunkowa wartość aktywów Instytutu, które mogłyby zostać zbyte, tj. nieruchomości, aktywa trwałe ruchome (bez aparatury badawczej zakupionej ze środków publicznych), aktywa obrotowe, wynosi 16 225,9 tys. zł.

Środki finansowe jakie będą potrzebne na przeprowadzenie likwidacji będą wydatkowane na pokrycie zobowiązań Instytutu oraz kosztów procesu jego likwidacji.

Mimo, iż szacunkowa wartość aktywów Instytutu, które zostaną zbyte w celu pokrycia zobowiązań Instytutu wynosi 16 225,9 tys. zł i przewyższa wartość zobowiązań ogółem Instytutu tj. 9 649,4 tys. zł (wg stanu na dzień 4 czerwca 2019 r.), środki pozostałe po zbyciu mienia, będą niewystarczające na pokrycie wszystkich kosztów związanych z procesem likwidacji IMPiZŚ – pozostałe koszty likwidacji obciążą Skarb Państwa, zgodnie z art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

Koszty procesu likwidacji IMPiZŚ oszacowane zostały na kwotę 7 686 tys. zł w okresie 3 lat. Na ww. koszty składają się koszty osobowe i koszty poza osobowe, m.in. media, usługi obce czy archiwizacja. Koszty osobowe to koszt zatrudnienia 15 osób: 2 osoby - księgowość, 1 osoba – kadry i płace, 2 osoby – wydanie dokumentacji medycznej/przekazanie innym podmiotom leczniczemu, 3 osoby – archiwizacja dokumentacji, 2 osoby – farmaceuta/technik farmacji, 1 osoba – sprawy naukowe, 1 osoba - prawnik, 2 osoby - obsługa administracyjna, 1 osoba – obsługa techniczna. Wydaje się, że w końcowym procesie likwidacji liczba pracowników może się zmniejszyć, jednakże aktualnie jest to trudne do przewidzenia.

Poniżej szczegółowa kalkulacja kosztów procesu likwidacji IMPiZŚ.

Tytuł kosztowy	liczba pracowników	tys. zł/m-c brutto	liczba miesięcy	wartość za 3 lata (tys. zł)	wartość za rok (tys. zł)
Koszty osobowe	15	112,5	36	4 050,0	1 350,0
Koszty likwidacji poza osobowymi, w tym:		101,0	36	3 636,0	1 212,0
<i>Media</i>		15,0	36	540,0	180,0
<i>usługi obce</i>		16,0	36	576,0	192,0
<i>materiały</i>		15,0	36	540,0	180,0
<i>pozostałe (poczta, opłaty, utylizacja śmieci i inne)</i>		30,0	36	1 080,0	360,0
<i>archiwizacja</i>		25,0	36	900,0	300,0
Razem		213,5		7 686,0	2 562,0

Przyjmując powyższe szacunkowe wartości, łączna szacowana wysokość środków finansowych niezbędnych do poniesienia w związku z likwidacją IMPiZŚ, tj. pokrycie zobowiązań i koszty procesu likwidacji, wyniesie 17 335,4 tys. zł. Mając na uwadze powyższe oraz szacunkową wartość aktywów Instytutu, które zostaną zbyte w celu pokrycia zobowiązań Instytutu, tj. 16 225,9 tys. zł, szacunkowe koszty likwidacji, które obciążą Skarb Państwa wyniosą 1 109,5 tys. zł.

W związku z powyższym, niezbędne środki finansowe na pokrycie kosztów likwidacji IMPiZŚ zostaną w całości pokryte z budżetu Ministra Zdrowia i nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

Co do okresu trwania likwidacji IMPiZŚ, wskazanie 3-letniego okresu uzasadnione jest trwającymi licznymi postępowaniami sądowymi (przede wszystkim sprawy pracownicze), w przypadku których nie można przewidzieć dokładnego terminu zakończenia, jak również koniecznością przeprowadzenia postępowań przetargowych mających na celu zbycie mienia Instytutu (w tym nieruchomości).

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie tworzenia, łączenia, podziału, reorganizacji, przekształcania, włączenia lub likwidacji instytutów badawczych (Dz. U. poz. 1512) od dnia otwarcia do dnia zakończenia likwidacji Instytutem zarządzał będzie likwidator, do zadań którego będzie należało m.in. egzekucja należności, zaspokojenie lub zabezpieczenie wierzycieli, uregulowanie zobowiązań IMPiZŚ wobec jego pracowników, przekazanie materiałów do archiwum (w tym dokumentacji medycznej pacjentów IMPiZŚ), czy przeprowadzenie postępowań przetargowych mających na celu zbycie mienia Instytutu. W związku z powyższym oraz mając na uwadze § 36 pkt 2 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym zadaniem likwidatora IMPiZŚ będzie również opracowanie harmonogramu likwidacji Instytutu, aktualnie nie jest możliwe dokładne wskazanie, które zadanie będzie realizowane w konkretnym okresie.

Niemniej jednak, po otwarciu likwidacji IMPiZŚ, jednym z pierwszych zadań likwidatora Instytutu będzie spłata zobowiązań pracowniczych, co zostało wskazane w niniejszym projekcie rozporządzenia. Środki finansowe na spłatę ww. zobowiązań zostaną pokryte przez Skarb Państwa (całość finansowana z budżetu Ministra Zdrowia). Taka regulacja jest wprost zgodna z §32 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie tworzenia, łączenia, podziału, reorganizacji, przekształcania, włączenia lub likwidacji instytutów badawczych, zgodnie z którym w akcie likwidacji instytutu określa się sposób uregulowania zobowiązań. Sposób to tryb i metoda, a więc określenie „w pierwszej kolejności” jest w pełni uzasadnione, tym bardziej, że zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, w stosunku do instytutów, z wyłączeniem instytutów uczestniczących w systemie ochrony zdrowia (a wie takich jak likwidowany Instytut), może być ogłoszona upadłość. W związku z czym w przy przypadku nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 498, 912 i 1495), w tym dotyczące kolejności zaspokojenia wierzycieli.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem następującym po dniu ogłoszenia jest zgodne z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Jest ono

uzasadnione ważnym interesem państwa, którym jest konieczność jak najszybszego rozpoczęcia procesu likwidacji IMPiZŚ, co pozwoli na zaprzestanie dalszego zadłużania się IMPiZŚ oraz uregulowanie zaległych zobowiązań z tytułu stosunku pracy, co ma istotne znaczenie dla byłych i obecnych pracowników Instytutu.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, nie zawiera bowiem norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia (§ 27 ust. 4 Regulaminu pracy Rady Ministrów).

Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.